

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Pamatinis sprendimas 2005/214/TVR – Finansinių baudų vykdymas – Tarpusavio pripažinimo principas – 5 straipsnio 1 dalis – Nusikalstamos veikos, dėl kurių priimtus sprendimus, kuriais skiriama bauda, galima pripažinti ir vykdyti netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo – 5 straipsnio 3 dalis – Nusikalstamos veikos, dėl kurių valstybė narė gali nustatyti reikalavimą, kad dėl jų priimti sprendimai, kuriais skiriama bauda, pripažįstami ir vykdomi patikrinus veikos dvigubą baudžiamumą – Sprendimą vykdančios valstybės narės atliekama sprendimą priėmusios valstybės narės prie sprendimo, kuriuo skiriama bauda, pridėtame liudijime nurodytos nusikalstamos veikos teisinės kvalifikacijos kontrolė“

Byloje C-136/20

dėl *Zalaegerszegi Járásbíróság* (Zalaegersego apylinkės teismas, Vengrija) 2020 m. kovo 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2020 m. kovo 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl finansinės baudos pripažinimo ir vykdymo, paskirtos

LU,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Z. Fehér ir R. Kissné Berta,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vlácil ir T. Machovičová,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos S. Jiménez García,

* Proceso kalba: vengrų.

- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch, J. Schmoll ir C. Leeb,
 - Europos Komisijos, atstovaujamos M. Wasmeier ir L. Havas,
- susipažinęs su 2021 m. gegužės 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio [tarpusavio] pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms (OL L 76, 2005, p. 16), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24; toliau – Pamatinis sprendimas 2005/214), 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Bezirkshauptmannschaft Weiz* (Veico rajono administracinė institucija, Austrija) inicijuotą bylą dėl sprendimo, kuriuo Vengrijos piliečiui LU už Austrijoje padarytą pažeidimą skirta finansinė bauda, pripažinimo ir vykdymo Vengrijoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pamatinio sprendimo 2005/214 1, 2 ir 4 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:
 - „(1) 1999 m. spalio 15–16 d. Tampereje susirinkusi Europos Vadovų Taryba patvirtino abipusio [tarpusavio] pripažinimo principą, kuris turėtų tapti teismo bendradarbiavimo civilinėse ir baudžiamosiose bylose Sąjungoje pagrindu.
 - (2) Abipusio [tarpusavio] pripažinimo principas turėtų būti taikomas teisminių arba administracinių institucijų skiriamoms finansinėms baudoms, siekiant palengvinti sprendimų dėl tokių baudų vykdymą valstybėje narėje, kuri nėra valstybė, kurioje baudos yra paskirtos.

<...>

 - (4) Šis pamatinis sprendimas taip pat turėtų būti taikomas finansinėms baudoms, paskirtoms už kelių eismo taisyklių pažeidimus.“
- 4 Pamatinio sprendimo 1 straipsnyje „Sąvokų apibrėžimai“ nustatyta:

„Šiame pamatiniame sprendime:

 - a) „sprendimas“ – tai galutinis sprendimas, kuriuo reikalaujama, kad fizinis arba juridinis asmuo sumokėtų finansinę baudą tais atvejais, kai sprendimą priėmė:

<...>

- ii) sprendimą priėmusios valstybės institucija, išskyrus teismą, už baudžiamąjį nusižengimą [nusikalstamą veiką] pagal sprendimą priėmusios valstybės teisę, jeigu konkrečiam asmeniui buvo sudaryta galimybė išnagrinėti jo bylą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose;
- iii) sprendimą priėmusios valstybės institucija, išskyrus teismą, už teisės normas pažeidžiančias veikas, už kurias baudžiama pagal sprendimą priėmusios valstybės nacionalinę teisę, jeigu konkrečiam asmeniui buvo sudaryta galimybė išnagrinėti jo bylą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose;

<...>“

- 5 Šio pamatinio sprendimo 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Sprendimą kartu su šiame straipsnyje numatytu liudijimu galima perduoti valstybės narės, kurioje fizinis arba juridinis asmuo, dėl kurio buvo priimtas sprendimas, turi turto arba pajamų, kurioje fizinis asmuo įprastai gyvena arba kurioje yra juridinio asmens registruota buveinė, kompetentingoms institucijoms.“

- 6 Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalies trisdešimt trečioje įtraukoje ir 3 dalyje nustatyta:

„1. Pagal šio pamatinio sprendimo sąlygas ir netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo, sprendimai pripažįstami ir vykdomi už šiuos nusikaltimus, jeigu už juos baudžiama sprendimą priėmusioje valstybėje ir kaip jie yra apibrėžti sprendimą priėmusios valstybės teisės [pripažįstami ir vykdomi sprendimai, priimti dėl šių nusikalstamų veikų, jeigu už jas baudžiama sprendimą priėmusioje valstybėje, pagal sprendimą priėmusios valstybės teisėje pateiktą jų apibrėžtį]:

<...>

- elgesys, pažeidžiantis kelių eismo taisykles, įskaitant taisyklių dėl vairavimo ir poilsio laiko bei taisyklių dėl pavojingų krovinių pažeidimus,

<...>

3. Už nusikaltimus, kuriems netaikoma šio straipsnio 1 dalis, sprendimą vykdančioji valstybė gali pripažinti ir vykdyti sprendimą [Sprendimą vykdančioji valstybė gali pripažinti ir vykdyti sprendimą, priimtą dėl nusikalstamų veikų, kuriomis netaikoma šio straipsnio 1 dalis] su sąlyga, kad sprendimas susijęs su veika, kuri laikoma nusikaltimu [nusikalstama veika] pagal sprendimą vykdančiosios valstybės teisę, kokie bebūtų nusikaltimo [nusikalstamos veikos] sudėties požymiai ar kaip jis [ji] bebūtų apibūdintas [apibūdinta].“

- 7 Pamatinio sprendimo 6 straipsnyje numatyta:

„Sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos, nereikalaudamos jokių papildomų formalumų, pripažįsta joms pagal 4 straipsnį perduotus sprendimus ir nedelsdamos imasi būtinų priemonių, kad jie būtų vykdomi, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija nusprendžia taikyti 7 straipsnyje numatytą pagrindą nepripažinti ar nevykdyti sprendimo.“

8 Pamatinio sprendimo 7 straipsnyje „Pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo“ nustatyta:

„1. Sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą, jeigu 4 straipsnyje numatytas liudijimas nebuvo pateiktas, yra neišsamus ar akivaizdžiai neatitinka sprendimo.

2. Sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija taip pat gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą, jeigu yra nustatyta, kad:

<...>

b) vienu iš 5 straipsnio 3 dalyje nurodytų atvejų sprendimas susijęs su veikomis, kurios nėra nusikaltimas [nusikalstama veika] pagal sprendimą vykdančiosios valstybės teisę;

<...>

3. 1 dalyje ir 2 dalies c, g, i ir j punktuose nurodytais atvejais, prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti ir nevykdyti sprendimo, sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su sprendimą priėmusios valstybės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos nedelsiant pateikti visą būtina informaciją.“

9 Pamatinio sprendimo 2005/214 20 straipsnio „Įgyvendinimas“ 3 dalyje numatyta:

„Kai dėl 4 straipsnyje nurodyto liudijimo kyla klausimas, kad galėjo būti pažeistos Sutarties 6 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės ar pagrindiniai teisės principai, kiekviena valstybė narė gali prieštarauti sprendimų pripažinimui ir vykdymui. Taikoma 7 straipsnio 3 dalyje nurodyta procedūra.“

10 Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje nurodytame liudijime, pateikiamame jo priede, yra, be kita ko, g skyrius, kuriame sprendimą priėmusioji institucija turi nurodyti sprendimo skirti sankciją pobūdį (1 punktas), pateikti faktų santrauką ir apibūdinti aplinkybes, kuriomis buvo įvykdyta nusikalstama veika (2 punktas), ir, jeigu ši nusikalstama veika yra viena iš šio pamatinio sprendimo 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų nusikalstamų veikų, pažymėti atitinkamą langelį.

Vengrijos teisė

11 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 2012 m. *Az Európai Unió taglaimaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény* (2012 m. Įstatymas Nr. CLXXX dėl bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis) 112 straipsnyje nustatyta:

„Teisminė pagalba užtikrinant vykdymą [apima:]

<...>

c) teisminę pagalbą siekiant užtikrinti finansinių baudų išieškojimą ar kitų finansinių pareigų vykdymą;

<...>“

- 12 Pagal šio įstatymo 113 straipsnį atitinkama bauda ar priemonė įgyvendinama, jei reikia, atsižvelgiant į kitoje valstybėje narėje priimtą sprendimą.
- 13 Minėto įstatymo 140/A straipsnio 3 ir 4 dalyse numatyta:

„3. 12 priede nurodytų baudžiamųjų nusižengimų atveju teismas negali atsisakyti išieškoti kitos valstybės narės skirtos finansinės baudos, motyvuodamas tuo, kad į tos valstybės priimtą sprendimą skirti baudą negalima atsižvelgti, nes neįvykdyta dvigubo baudžiamumo sąlyga.

4. 3 dalyje įtvirtinta nuostata *mutatis mutandis* taip pat taikoma tuo atveju, kai kitos valstybės narės institucija prašo išieškoti finansinę baudą, toje valstybėje skirtą dėl veikos, kuri joje laikoma administraciniu nusižengimu. <...>“

Austrijos teisė

- 14 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 1967 m. birželio 23 d. *Bundesgesetz vom 23. Juni 1967 über das Kraftfahrwesen (Kraftfahrgesetz 1967)* (1967 m. Federalinis motorinių transporto priemonių įstatymas) (*BGBI.* 267/1967; toliau – KFG) 103 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Institucija gali reikalauti informacijos apie asmens, kuris konkrečiu momentu vairavo registracijos numeriu pažymėtą transporto priemonę arba priekabą ar paskutinis pastatė transporto priemonę arba priekabą konkrečioje vietoje iki nustatyto momento, tapatybę. Šią informaciją, turinčią apimti atitinkamo asmens vardą, pavardę ir adresą, privalo pateikti transporto priemonės registracijos liudijimo turėtojas, o bandomojo vairavimo arba vairavimo, susijusio su transporto priemonės perdavimu, atveju – leidimo turėtojas; jeigu šis turėtojas negali pateikti šios informacijos, jis turi nurodyti galintį tai padaryti asmenį, kuris dėl šios priežasties turi pareigą pranešti; asmens, turinčio pareigą pranešti, pateikta informacija institucijos neatleidžia nuo pareigos ją patikrinti, jeigu to reikia, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes. Informacija turi būti pateikta nedelsiant, o jeigu pateiktas rašytinis prašymas, per dvi savaites nuo jo įteikimo; jei ši informacija negali būti pateikta be atitinkamų įrašų, jie turi būti pažymėti. Institucijos teisė reikalauti tokios informacijos yra viršesnė už teisę tylėti.“

- 15 1967 m. KFG 134 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tas, kas pažeidžia šį federalinį įstatymą, <...> padaro administracinį nusižengimą ir yra baudžiamas bauda iki 5 000 eurų, o jeigu nėra galimybės išieškoti šios baudos, – laisvės atėmimo bausme iki šešių savaičių. <...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 16 2018 m. birželio 6 d. pranešimu dėl pažeidimo, kuris įsiteisėjo 2019 m. sausio 1 d., Weiz apskrities administracinė institucija, remdamasi 1967 m. KFG 103 straipsnio 2 dalies ir 134 straipsnio 1 dalies nuostatomis, skyrė LU 80 EUR dydžio finansinę baudą, motyvuodama tuo, kad jo vardu registruota transporto priemonė 2017 m. gruodžio 28 d. Gleisdorfo savivaldybės (Austrija) teritorijoje pažeidė kelių eismo taisykles, o jis pats padarė administracinės teisės aktų pažeidimą, kai per Austrijos teisės aktuose nustatytą terminą neatsakė į jos prašymą nurodyti asmens, kuris vairavo arba pastatė transporto priemonę, vardą ir pavardę.

- 17 Weiz rajono administracinė institucija, kaip sprendimą priėmusios valstybės kompetentinga institucija, perdavė sprendimą skirti finansinę baudą *Zalaegerszegi Járásbíróság* (Zalaegersego apylinkės teismas, Vengrija), sprendimą vykdančios valstybės kompetentingai institucijai, kad šis sprendimas būtų įvykdytas. Prie minėto sprendimo pridėtame Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje nurodytame liudijime sprendimą priėmusios valstybės administracinė institucija nurodė, kad administracinis nusižengimas, dėl kurio buvo išsiųstas 2018 m. birželio 6 d. pranešimas apie pažeidimą, priskirtinas prie „elges[io], pažeidžian[čio] kelių eismo taisykles“ kategorijos, numatytos Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies trisdešimt trečioje įtraukoje.
- 18 *Zalaegerszegi Járásbíróság* (Zalaegersego apylinkės teismas) kyla abejonų dėl galimybės patenkinti sprendimą priėmusios institucijos prašymą Vengrijoje vykdyti sprendimą skirti finansinę baudą, atsižvelgiant į nusikalstamos veikos, dėl kurios ši institucija išsiuntė 2018 m. birželio 6 d. pranešimą apie pažeidimą, priskirtiną „elges[iui], pažeidžian[čiam] kelių eismo taisykles“, teisinį kvalifikavimą. Minėtam teismui kyla klausimas, ar ši nusikalstama veika iš tikrųjų patenka į Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies trisdešimt trečioje įtraukoje numatytų nusikalstamų veikų kategoriją.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas pripažįsta, kad 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendime *Centraal Justitieel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)* (C-671/18, EU:C:2019:1054) Teisingumo Teismas nusprendė, kad kompetentinga sprendimą vykdančios valstybės narės institucija negali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą, kuriuo skirta finansinė bauda už kelių eismo taisyklių pažeidimus, kaip tai suprantama pagal minėtą šio pamatinio sprendimo nuostatą, jeigu tokia bauda skirta asmeniui, kurio vardu įregistruota atitinkama transporto priemonė, remiantis sprendimą priėmusios valstybės narės nacionalinės teisės akte numatyta atsakomybės prezumpcija, su sąlyga, kad ši prezumpcija gali būti paneigta.
- 20 Vis dėlto šis teismas pažymi, kad byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, sankcija buvo skirta už nuostatų, susijusių su kelių eismu, pažeidimą.
- 21 Bet pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija skiriasi, nes veika, kuria kaltinamas LU, yra atsisakymas laikytis kompetentingų Austrijos valdžios institucijų nurodymo pranešti pažeidimą padariusio transporto priemonę vairavusio asmens tapatybę, o ne „elgesys, pažeidžiantis kelių eismo taisykles“, kaip tai suprantama pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies trisdešimt trečią įtrauką.
- 22 Šiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje nagrinėjamas pažeidimas negali būti priskiriamas nė prie vieno iš pažeidimų, dėl kurių sprendimai skirti baudą pripažįstami ir vykdomi, netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo.
- 23 Be to, minėto pažeidimo kvalifikavimas kaip „elges[io], pažeidžian[čio] kelių eismo taisykles“, reikštų pernelyg platų Pagrindų sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies aiškinimą ir prieštarautų šio sprendimo tikslui.

- 24 Šiomis aplinkybėmis *Zalaegerszegi Járásbíróság* (Zalaegersego apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos klausimus:
- „1. Ar [Pamatinio sprendimo 2005/214] 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta teisės norma turi būti aiškinama taip, kad jeigu sprendimą priėmusi valstybė nurodo vieną iš toje nuostatoje išvardytų veikų, sprendimą vykdanči valstybė neturi jokios diskrecijos atsisakyti vykdyti sprendimą skirti baudą ir turi jį vykdyti?
 2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar sprendimą vykdančios valstybės narės institucija gali teigti, kad sprendimą priėmusios valstybės narės sprendime nurodyta veika neatitinka sąraše aprašytos veikos?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtimumo

- 25 Austrijos vyriausybė tvirtina, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes iš jo Teisingumo Teismas negali nustatyti, ar atsakymas į prejudicinius klausimus būtinas ginčui pagrindinėje byloje išspręsti.
- 26 Iš tiesų, šios vyriausybės teigimu, šiais klausimais siekiama nustatyti, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gali atsisakyti vykdyti pagrindinėje byloje nagrinėjamą sprendimą skirti baudą pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 3 dalį ir 7 straipsnio 2 dalies b punktą, o tai reiškia, kad pirmiausia reikia išsiaiškinti, ar nusikalstama veika, kuria kaltinamas LU, patenka į šio pamatinio sprendimo 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų nusikalstamų veikų kategoriją, o jei ne, ar ji laikoma nusikalstama veika pagal sprendimą vykdančios valstybės teisę, kaip tai suprantama pagal minėto pagrindų sprendimo 5 straipsnio 3 dalį.
- 27 Vis dėlto remiantis prašymu priimti prejudicinį sprendimą negalima patikrinti, ar ši sąlyga įvykdyta, nes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nepatiksino, ar LU padaryta nusikalstama veika yra nusikalstama pagal Vengrijos teisę.
- 28 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš pačios SESV 267 straipsnio formuluotės, prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti „reikalingas“, kad jį pateikęs teismas galėtų „priimti sprendimą“ savo nagrinėjamoje byloje (2020 m. kovo 26 d. Sprendimo *Miasto Łowicz ir Prokurator Generalny, C-558/18 ir C-563/18*, EU:C:2020:234, 45 punktas).
- 29 Vis dėlto Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į konkrečias pagrindinės bylos aplinkybes turi įvertinti tai, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl, kadangi pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą (2021 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Altenrhein Luftfahrt, C-70/20*, EU:C:2021:379, 25 punktas).
- 30 Tuo remiantis darytina išvada, kad nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytą teisinį pagrindą ir faktines aplinkybes, kurių Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali

atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo, tik jei akivaizdu, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema hipotetinė arba Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ar teisiniai pagrindai, būtini, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2021 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Altenrhein Luftfahrt*, C-70/20, EU:C:2021:379, 26 punktą).

- 31 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, pirma, kad prejudiciniai klausimai pateikti dėl Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimo.
- 32 Antra, reikia priminti: prejudicinio sprendimo priėmimo procedūros tikslas nėra aiškinti nacionalinių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, todėl galimi netikslumai sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aprašomoje nacionalinėje teisėje nepanaikina Teisingumo Teismo jurisdikcijos atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateiktus prejudicinius klausimus (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Burtscher*, C-213/04, EU:C:2005:731, 33 punktą).
- 33 Trečia, reikia konstatuoti, kad, neatsižvelgiant į klausimą dėl Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 3 dalies taikymo sąlygų, Teisingumo Teismo atsakymas leis atsakyti į klausimą, ar sprendimą vykdančios valstybės institucija turi diskreciją ginčyti sprendimą priėmusios institucijos pateiktą nusikalstamos veikos teisinį kvalifikavimą, pagal kurį ši nusikalstama veika patenka į šio pamatinio sprendimo 5 straipsnio 1 dalyje numatytą sąrašą.
- 34 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 28–30 punktuose primintą jurisprudenciją, prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl esmės

- 35 Savo prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad kompetentinga sprendimą vykdančios valstybės institucija gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą skirti finansinę baudą, jeigu mano, kad nagrinėjama nusikalstama veika, kaip ji sprendimą priėmusios valstybės narės institucijos kvalifikuota ir aprašyta 4 straipsnyje nurodytame liudijime, nepriskirtina prie veikų kategorijos, dėl kurių pagal šio sprendimo 5 straipsnio 1 dalį nenumatyta tikrinti jos dvigubo baudžiamumo.
- 36 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad, kaip konkrečiai matyti iš Pamatinio sprendimo 2005/214 1 ir 6 straipsnių, taip pat iš jo 1 ir 2 konstatuojamųjų dalių, juo siekiama įdiegti veiksmingą sprendimų, kuriais galutinai skiriama finansinė bauda fiziniam ar juridiniam asmeniui už vieną iš jo 5 straipsnyje išvardytų nusikalstamų veikų, tarpvalstybinio pripažinimo ir vykdymo sistemą (2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Centraal Justitieleel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)*, C-671/18, EU:C:2019:1054, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 37 Taigi, šiuo pamatiniu sprendimu nederinant valstybių narių baudžiamosios teisės aktų siekiama užtikrinti finansinių baudų vykdymą šiose valstybėse, taikant tarpusavio pripažinimo principą (2020 m. kovo 4 d. Sprendimo *Bank BGŻ BNP Paribas*, C-183/18, EU:C:2020:153, 49 punktą).

- 38 Taigi pamatinio sprendimo 2005/214 bendra struktūra pagrįsta būtent tarpusavio pripažinimo principu. Kaip matyti iš jo 6 straipsnio, tai reiškia, kad valstybės narės iš principo privalo pripažinti pagal pamatinio sprendimo 4 straipsnį perduotą sprendimą skirti finansinę baudą be jokių kitų formalumų ir nedelsdamos imtis visų jam įvykdyti būtinų priemonių, o atsisakymo pripažinti ir vykdyti tokį sprendimą pagrindai turi būti aiškinami siaurai (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Centraal Justitieleel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)*, C-671/18, EU:C:2019:1054, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Be to, valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo principas ir tarpusavio pripažinimo principas, kuris savo ruožtu pagrįstas šių valstybių narių abipusiu pasitikėjimu, Sąjungos teisėje ypač svarbūs, nes leidžia sukurti ir išlaikyti erdvę be vidaus sienų (2019 m. sausio 10 d. Sprendimo *ET*, C-97/18, EU:C:2019:7, 17 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Šiomis aplinkybėmis sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija iš principo privalo pripažinti ir vykdyti perduotą sprendimą; nukrypstant nuo bendrosios taisyklės, atsisakyti jį vykdyti galima tik esant vienam iš Pamatiniame sprendime 2005/214 aiškiai numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Centraal Justitieleel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)*, C-671/18, EU:C:2019:1054, 33 punktą).
- 41 Dėl nusikalstamos veikos, dėl kurios priimtas atitinkamas sprendimas skirti baudą, kvalifikavimo reikia pažymėti, kad pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies formuluotę pripažįstami ir vykdomi netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo sprendimai dėl šioje nuostatoje numatyta sąrašė nurodytų nusikalstamų veikų, jeigu už juos baudžiama sprendimą priėmusioje valstybėje ir „kaip jie yra apibrėžti sprendimą priėmusios valstybės teisės“.
- 42 Taigi sprendimą vykdančios valstybės instituciją iš esmės saisto sprendimą priėmusios valstybės institucijos atliktas nagrinėjamos nusikalstamos veikos kvalifikavimo vertinimas, be kita ko, kiek tai susiję su klausimu, ar ši nusikalstama veika priskirtina prie pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalyje numatyta sąrašė nurodytų nusikalstamų veikų kategorijos.
- 43 Taigi, jei sprendimą priėmusios valstybės institucija nusikalstamą veiką kvalifikuoja kaip vieną iš pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalyje numatyta sąrašė nurodytų nusikalstamų veikų ir perduoda sprendimą skirti sankciją už nusikalstamą veiką pagal minėto pamatinio sprendimo 4 straipsnį, sprendimą vykdančios valstybės institucija iš esmės privalo pripažinti ir vykdyti minėtą sprendimą.
- 44 Tokią išvadą patvirtina Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies konteksto analizė. Iš šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad jame aiškiai numatyti nepripažinimo ar nevykdymo pagrindai. Pagal minėto pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalį 7 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti ir nevykdyti sprendimo jį vykdančios valstybės kompetentinga institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su sprendimą priėmusios valstybės kompetentinga institucija ir prireikus prašo jos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.

- 45 Be to, toks Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies aiškinimas, pagal kurį sprendimą vykdančios valstybės institucijai būtų leidžiama pačiai kvalifikuoti nagrinėjamą nusikalstamą veiką pagal savo nacionalinę teisę, prieštarautų tarpusavio pasitikėjimo principui, kuriuo grindžiamas šis pamatinis sprendimas ir kuris turi esminę reikšmę Sąjungos teisėje, taip pat reikalavimams dėl pamatiniu sprendimu nustatytos tarpusavio pagalbos sistemos sklandumo ir veiksmingumo.
- 46 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja, ar LU padaryta nusikalstama veika gali būti priskiriama prie Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies trisdešimt trečioje įtraukoje nurodytų nusikalstamų veikų kategorijos. Konkrečiai kalbant, šis teismas mano, kad sprendimą priėmusios valstybės narės institucija pernelyg plačiai aiškino minėtą kategoriją, kuri neapima nusikalstamų veikų, tik netiesiogiai susijusių su kelių eismo saugumu, ir kuri, kaip pagrindinėje byloje, labiau yra atsisakymas laikytis valdžios institucijos nurodymo, o ne „elgesys, pažeidžiantis kelių eismo taisykles“.
- 47 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo turimos informacijos matyti, viena vertus, kad sprendimą priėmusios valstybės narės institucija, remdamasi 1967 m. KFG 103 straipsnio 2 dalimi, pagrindinėje byloje nagrinėjamą pažeidimą kvalifikavo kaip elgesį, pažeidžiantį kelių eismo taisykles, kaip tai suprantama pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies trisdešimt trečią įtrauką.
- 48 Kita vertus, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pirma, nėra jokios informacijos, leidžiančios manyti, kad Pagrindų sprendimo 4 straipsnyje nurodytas liudijimas akivaizdžiai neatitinka 2017 m. gruodžio 28 d. priimto sprendimo skirti baudą už kelių eismo taisyklių pažeidimą, ir, antra, jame tik nurodyta, kad sprendimą priėmusi institucija pernelyg plačiai aiškino Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalies trisdešimt trečioje įtraukoje numatytą nusikalstamų veikų kategoriją. Taigi neatrodo, kad nagrinėjamas atvejis patenka į vieną iš Pagrindų sprendimo 7 straipsnio 1 dalyje numatytų atvejų, kai sprendimą vykdančios valstybės institucijos gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą skirti baudą.
- 49 Šiomis aplinkybėmis sprendimą vykdančios valstybės narės institucija negali atsisakyti pripažinti ir vykdyti jai perduotą sprendimą skirti baudą.
- 50 Vis dėlto reikia priminti, kad pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 20 straipsnio 3 dalį valstybės narės kompetentinga institucija gali prieštarauti sprendimų pripažinimui ir vykdymui, kai dėl 4 straipsnyje nurodyto liudijimo kyla klausimas, kad galėjo būti pažeistos ESS 6 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės ar pagrindiniai teisės principai. Tokiu atveju, pirmiausia laikydamosi pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalies, ji turi prašyti sprendimą priėmusios valstybės narės institucijos pateikti visą būtiną informaciją. Kad būtų užtikrintas pamatinio sprendimo veiksmingumas, sprendimą priėmusios valstybės narės institucija turi pateikti tokią informaciją (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Centraal Justitieel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)*, C-671/18, EU:C:2019:1054, 44 ir 45 punktus).
- 51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Pamatinio sprendimo 2005/214 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sprendimą vykdančios valstybės institucija, nesiremdama vienu iš tame pamatiniame sprendime aiškiai numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų, negali atsisakyti pripažinti ir vykdyti įsiteisėjusį sprendimą skirti finansinę baudą, jeigu sprendimą priėmusios valstybės narės institucija šią

nusikalstamą veiką 4 straipsnyje nurodytame liudijime kvalifikavo kaip priskirtiną prie veikų kategorijos, dėl kurių pagal šio sprendimo 5 straipsnio 1 dalį nenumatyta tikrinti veikos dvigubo baudžiamumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 52 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamosiose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio [tarpusavio] pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sprendimą vykdančios valstybės institucija, nesiremdama vienu iš tame pamatiniame sprendime aiškiai numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų, negali atsisakyti pripažinti ir vykdyti įsiteisėjusį sprendimą skirti finansinę baudą, jeigu sprendimą priėmusios valstybės narės institucija šią nusikalstamą veiką 4 straipsnyje nurodytame liudijime kvalifikavo kaip priskirtiną prie veikų kategorijos, dėl kurių pagal šio sprendimo 5 straipsnio 1 dalį nenumatyta tikrinti veikos dvigubo baudžiamumo.

Parašai.